

Sygn. akt I ACa 1844/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Sławomir Jamróg (spr.)
Sędziowie:	SSA Regina Kurek SSA Paweł Czepiel
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

przeciwko Fabryce (...) spółce z o.o. w K. przy udziale Prokuratora Prokuratury (...) w K.

o ustalenie nieistnienia uchwał

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 30 czerwca 2016 r. sygn. akt IX GC 1201/15

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 810 zł (osiemset dziesięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Paweł Czepiel SSA Sławomir Jamróg SSA Regina Kurek

Sygn. I ACa 1844/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa Skarb Państwa – Minister Skarbu Państwa, żądał ustalenia nieistnienia czterech uchwał z dnia 9 września 1989r. podjętych przez Walne Zgromadzenie i jednej podjętej przez powołaną wówczas Radę Nadzorczą Fabryki (...) S.A., poprzednika prawnego pozwanej Fabryki (...) sp. z o.o. w K.. Powód, jako akcjonariusz poprzednika prawnego pozwanej, zarzucił naruszenie przepisów prawa w związku z odbyciem Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy (dalej WZA) w dniu 9 września 1989r. Zwołania dokonał, wbrew statutowi, tylko jeden z członków zarządu, w sytuacji gdy drugi członek zarządu zmarł 10 lat wcześniej. Zwołanie tak dokonane przez jednego członka zarządu nie mogło skutkować, zwołaniem zgromadzenia, a dalej podejmowaniem uchwał. Strona powodowa powołała

się także na wadliwość głosowania akcjami na okaziciela, które utraciły już wówczas moc prawną, albowiem nie zostały zarejestrowane zgodnie z dekretem z 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed 1 września 1939r. W konsekwencji zdaniem Skarbu Państwa nie istnieją uchwały powzięte przez osoby nie będące w rzeczywistości akcjonariuszami. Jako podstawę prawną strona powodowa powołała art. 189 k.p.c. Interes prawy powód upatrywał w faktycznej reaktywacji spółki od 1989r., z pominięciem powoda i w podjęciu szeregu działań prawnych przeciwko powodowi.

Fabryka (...) sp. z o.o. w K. wniosła o oddalenie powództwa (k. 293). Pozwana zarzuciła brak legitymacji czynnej Skarbu Państwa, wskazując, iż zostały dopełnione wymogi ogłoszeń i publikacji przed zgromadzeniem z 1989r. co jest wystarczającym sposobem poinformowania powoda jako właściciela akcji na okaziciela. Zdaniem strony pozwanej prawidłowość zwołania zgromadzenia przez tylko jednego członka zarządu ocenił już w 2003r. sąd rejestrowy. Pozwany wyjaśnił, iż w okresie 1946 do 1989 pozwany prowadził działalność gospodarczą w zakresie wynajmu, jednocześnie nie przeczył, iż z okresu tego nie pochodzą żadne wpisy w rejestrze handlowym. Pozwana przyznała, iż od 17 lat prowadzi postępowania odszkodowawcze przeciwko Skarbowi Państwa, a to z uwagi na akty nacjonalizacyjne, podejmowane z rażącym naruszeniem prawa. W tym świetle pozwana zakwestionowała działania powoda podejmowane dopiero po upływie 27 lat od podjęcia uchwał. Pozew pozwana uznała też za sprzeczny z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami skoro działania podejmowane są po upływie terminu przedawnienia wskazanego w kodeksie handlowym.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016r. sygn. akt IX GC 1201/15 Sąd Okręgowy w Krakowie ustalił nieistnienie czterech uchwał Walnego Zgromadzenia spółki Fabryka (...) S.A. w K. z dnia 9 września 1989 r. podjętych w przedmiocie:

- wyboru Przewodniczącego Zgromadzenia;
- wyboru Rady Nadzorczej spółki;
- ustalenia wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej;
- uchwalenia kierunku dalszego działania spółki (pkt I), ustalił nieistnienie uchwały Rady Nadzorczej spółki Fabryka (...) S.A. w K. z dnia 9 września 1989 r. w przedmiocie ustalenia składu zarządu spółki (pkt II), zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt III), nakazał ściągnąć od strony pozwanej Fabryki (...) spółki z o.o. w K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 10.000 zł tytułem opłaty od pozwu od której uiszczenia powód jest zwolniony (pkt IV).

Podstawą tego rozstrzygnięcia był następujący stan faktyczny uznany w zasadzie za niesporny:

Historia Spółki sięga okresu międzywojennego. Zatwierdzony zgodnie z prawem statut Spółki z 1921 r. określał kapitał zakładowy Spółki na 70.000.000 zł. wyrażonych w markach polskich, podzielony na 70 000 akcji po 1 000 złotych, w tym 65 000 akcji na okaziciela i 5 000 akcji imiennych. Wpisu do Rejestru Handlowego dokonano w dniu 10 maja 1922 r.(znak Ns Re (...));

W związku z reformą walutową, dnia 3 lutego 1930 r. w Rejestrze Handlowym (...)wpisano zmianę kapitału zakładowego do wysokości 105 000,00 złotych (znak Ns Re (...)). Składało się nań 6 500 sztuk akcji na okaziciela i 500 sztuk akcji imiennych po 15 złotych każda. Dokonano wymaganych prawem zmian w strukturze wartości akcji: akcja o wartości 1.000 Mkp odpowiadać miała wartości 15 zł, 5.000 Mkp - 75 zł, 25.000 Mkp - 375 zł, a 25 sztuk zmienia się na 10 sztuk. Uchwalona zmiana struktury akcji poprzez redukcję 70.000 sztuk na 7.000 o wartości 15 zł świadczyło o dokonaniu tych zmian.

Z datą 5 lutego 1936 w kolumnie (...) - Uwagi - dokonano wpisu o nowym statucie, uchwalonym przez WZA w dniu 1 grudnia 1931 r. Zgodnie z § (...) nowego statutu Spółki kapitał zakładowy miał wynosić 105.000 złotych i być podzielony na 1.050 akcji na okaziciela po 100 złotych. Nie dokonano odpowiedniego wpisu w kolumnie (...) rejestru pn. „Kapitał

zakładowy (akcyjny). Akcje. Udziały. Wkłady Niepieniężne." Wobec konstytutywnego charakter wpisu do Rejestru, powyższa zmiana kapitału zakładowego Spółki nie była skuteczna .

Wpisy do rejestru handlowego członków zarządu Spółki pochodzą z:

- 30 04 1937 r. (znak Rej (...)) kiedy to wpisano Z. W.

- 12 10 1946 r. (znak Ns (...)) kiedy to wpisano S. I. (1).

Z. W. zmarła 23 sierpnia 1979 r. Po śmierci Z. W. nie podjęto czynności, aby uregulować konsekwencje braku drugiego członka zarządu. Nie były podejmowane w tym zakresie żadne czynności, aż do zwołania WZA na 9 września 1989 r.

Akcje Spółki, będące własnością Skarbu Państwa zdeponowane były w Narodowym Banku Polskim od 1954 r., kiedy to Bank (...) przekazał je Komisji Likwidacji Depozytów Rzeczowych Skarbu Państwa. Skarb Państwa nabył ich własność w myśl dekretu z dnia 6 września 1951 r. o likwidacji złożonych przed dniem 9 maja 1945 r. depozytów i zastawów oraz przyjętych przed tym dniem do inkasa weksli, czeków i innych dokumentów. W dniach 20 i 21 stycznia 2015r. dokonano protokolarnego przekazania 4.861 sztuk dokumentów akcji Ministerstwu Skarbu Państwa, czym powód tłumaczył ostatecznie wytoczenie powództwa dopiero obecnie.

Powołane w pozwie Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy spółki Fabryka (...) S.A. w K. z 9 września 1989r. poprzedzone zostało dwukrotnymi ogłoszeniami prasowymi o zgromadzeniu z 17 i 29 sierpnia 1989r. W zgromadzeniu wzięły udział osoby, inne niż powód, legitymujący się 250 akcjami, co miało stanowić 23,8% ogółu akcji. Ten zapis protokołu zgromadzenia oznacza, iż czynności podjęli akcjonariusze przedkładający akcje o nominale wynikającym ze zmiany statutu od 1932r. Zmiana statutu jednak nie została zgłoszona do rejestru handlowego. Na przywołanym powyżej zgromadzeniu podjęto w szczególności uchwały zakwestionowane w pozwie: wybrano S. I. (1) na Przewodniczącego Zgromadzenia, wybrano członków Rady Nadzorczej, w skład której weszli: J. I., I. I., A. D., S. I. (2) i Z. O.. Tak wybrana Rada Nadzorcza spółki wybrała S. I. (1) i B. D. na członków zarządu spółki. Następnie uchwalono wysokość wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej. Następnie Zgromadzenie uchwaliło kierunki dalszego działania spółki. (protokół WZA Fabryka (...) SA. w K. w dniu 9. września 1989r. w formie aktu notarialnego rep. (...)). W oparciu o podjęte na zgromadzeniu uchwały dokonano wpisu nowego zarządu w Rejestrze Handlowym. Sąd Rejestrowy, postanowieniem z dnia 10 października 2001 r. dokonał wpisu Spółki do rejestru przedsiębiorców pod numerem KRS (...), a postanowieniem z dnia 25 lutego 2002r. wpisał, iż kapitał zakładowy wynosił 105 000 zł i był podzielony na 1 050 akcji o wartości nominalnej 100 zł.

Przy tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że zasadne w świetle art. 189 k.p.c. jest żądanie ustalenia nieistnienia uchwał, które nie jest limitowane terminem. Walne zgromadzenie akcjonariuszy Spółki, które zwołano na 9 września 1989 r., nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa, co uzasadnia tezę, iż zgromadzenie części akcjonariuszy, jakie miało miejsce w tym dniu, nie mogło zostać uznane za WZA w rozumieniu przepisów obowiązującego wówczas Kodeksu handlowego. Tym samym czynności wówczas przedsięwzięte nie mogą stanowić uchwał, co uzasadnia żądanie zgłoszone w pozwie. Za zasadny Sąd uznał zarzut braku zdolności zwoływania WZA tylko przez jednego członka zarządu. Zgodnie bowiem z §(...)statutu Spółki prowadzenie interesów spółki należy do Zarządu złożonego z 2 osób mianowanych przez Radę Nadzorczą. W §(...) statutu Spółki odsyłał do stosowania m.in. w tym zakresie do przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Prawo o spółkach akcyjnych przewidywały zwoływanie zgromadzeń akcjonariuszy jedynie przez Zarząd (art. 49) bądź przez akcjonariuszy upoważnionych przez sąd rejestrowy (art. 55). Następnie art. 393 KH zwoływanie zgromadzeń pozostawił co do zasady w kompetencjach zarządu. Statut Spółki z 1932 r. nie regulował tych kwestii odmiennie. W konsekwencji należało przyjąć, iż zgromadzenie nie zostało zwołane przez Zarząd Spółki, ponieważ Z. W., członek Zarządu zmarła w dniu 23 sierpnia 1979 r., zaś S. I. (1) nie mógł działać samodzielnie jako zarząd spółki, wobec czego nie miał uprawnienia do samodzielnego zwołania WZA. Sąd Okręgowy podzielił co do zasady wyrażane w orzecznictwie (m.in. w wyroku z dnia 22 kwietnia 2016r. II CSK 441/15, że nawet istotne uchybienia formalne przy głosowaniu na Walnym Zgromadzeniu nie muszą mieć wpływu na ważność, gdy większość udziałowców (analogicznie więc i akcjonariuszy) opowiada się za jej przyjęciem. Sąd pierwszej instancji zwrócił jednak, uwagę na specyficzne okoliczności niniejszej sprawy. Czynności

w dniu 9 września 1989r. podejmowane były jedynie z udziałem osób posiadających 23,8% ogółu akcji i z pominięciem powoda. Były to pierwsze czynności ujawnione w rejestrze handlowym (k. 7), od czasu wpisania jako członków zarządu: 30 kwietnia 1937r. Z. W., a 12 października 1946r. S. I. (1). Nie doszło do stosownej reakcji spółki na śmierć Z. W. w dniu 23 sierpnia 1979r. Od tego zaś momentu spółka utraciła zarząd. S. I. (1) nie był uprawniony do zwołania WZA. Odwołując się do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 1991r. sygn. akt I CR 410/90, Sąd Okręgowy wskazał, że zwołanie zgromadzenia przez zarząd nie mający składu odpowiadającego statutowi albo z pominięciem jednego z członków powoduje, że takie zgromadzenie wspólników nie jest uprawnione do podejmowania jakichkolwiek uchwał, wobec czego akty uchwalone w takim wypadku są bezskuteczne i muszą być traktowane jako nie istniejące. Dodatkowo jedynie część istniejących akcji została zarejestrowana zgodnie z art. 1 dekretu z 3.02.1947 r. o rejestracji i umarzeniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed 1 września 1939r. i to tylko te które pozostają w posiadaniu Skarbu Państwa co zostało przyznane przez obie strony (k. 349), Pozostali akcjonariusze, poza Skarbem Państwa, tego nie zrobili. Jedynie akcje pozostające w posiadaniu Skarbu Państwa zostały zarejestrowane zgodnie z dekretem z 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzeniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed 1 09 1939 r. (DzU z 1948r. nr 28, poz. 190). Zarejestrowano akcje o łącznej wartości nominalnej 49.370.000 wyrażonej w markach polskich, co według przyjętego na WZA z 1925 r. przelicznika odpowiada 74.0550 zł. W konsekwencji pozostałe akcje na okaziciela, o łącznej wartości nominalnej 20.630.000, utraciły moc prawną w myśl art. 6 dekretu. Czynności kwestionowane w pozwie podejmowały zatem osoby nie będące akcjonariuszami. W protokole WZA z 9 września 1989r. stwierdzono, że na zgromadzeniu reprezentowane było 250 akcji, stanowiących 23,8% ogółu akcji. Osoby reaktywujące Spółkę w 1989 r. przedstawiły zatem akcje o nominale wynikającym ze statutu z 1932 r. tj. 1050 akcji po 100 złotych każda, a przy tym bezspornie nie rejestrowane w trybie dekretu. Nie było ostatecznie sporne, iż zarejestrowano jedynie część akcji Spółki, te które ma powód. Powód powziął wiedzę o tych okolicznościach na podstawie dokumentacji z Banku (...). Co istotne do rejestracji przedstawiono akcje wyemitowane w 1921 r., a nie z emisji akcji w roku 1932. Powód dysponuje akcjami z 1921 r., na których widnieje stempel potwierdzający rejestrację w 1948r. W konsekwencji uchwały podjęte na zgromadzeniu są nieistniejące. Zdaniem Sądu Okręgowego przymiot akcjonariusza uzasadnia interes prawny powoda w ustaleniu nieistnienia uchwał na podstawie art. 189 k.p.c. a pozwana Spółka powstała w wyniku przekształcenia w 2005r. spółki akcyjnej w spółkę z o.o. w trybie art. 553 k.s.h. jest legitymowana biernie. Jako podstawę orzeczenia o kosztach Sąd powołał art. 89 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniosła strona pozwana zaskarżając wyrok w całości, zarzucając :

- naruszenie prawa materialnego, a to art. 189 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, iż powód wnosząc powództwo o ustalenie nieistnienia uchwał Walnego Zgromadzenia Spółki z dnia 9 września 1989 r. wykazał interes prawny, w sytuacji gdy w przedmiotowej sprawie, z uwagi na fakt, iż powód w chwili podejmowania uchwał był akcjonariuszem Spółki, zastosowanie winien znaleźć art. 413 § 1 k.h. w zw. z art. 612 k.s.h. umożliwiającą wniesienie powództwa o unieważnienie uchwały Walnego Zgromadzenia w terminie przewidzianym w art. 415 k.h, który to jako przepis *lex specialis*, zgodnie z zasadą *lex specialis derogat legi generali*, uchyla w stosunku do akcjonariuszy zastosowanie przepisu art. 189 k.p.c. (*lex generali*);

- naruszenie art. 413 § 1 k.h. w zw. z art. 612 k.s.h. poprzez ich niezastosowanie i nieoddalenie powództwa w całości, w sytuacji gdy prawidłowe zastosowanie zasad wykładni prawa (zasada *lex specialis derogat legi generali*) prowadzi do stwierdzenia, iż powództwo na podstawie art. 413 § 1 k.h. wyłącza możliwość wytoczenia powództwa na podstawie art. 189 k.p.c.

- naruszenie art. 393 § 1 k.h. w zw. z art. 619 k.s.h. poprzez ich niezastosowanie i uznanie, iż Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Spółki, które zwołano na 09 września 1989r., nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa i nie mogło zostać uznane za Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy w rozumieniu przepisów obowiązującego wówczas Kodeksu handlowego, w sytuacji gdy przepisy Kodeksu handlowego nie przewidywały zasady kolegialności zarządu spółki akcyjnej, a nadto zwołanie walnego zgromadzenia spółki akcyjnej przez jej zarząd nie jest materią reprezentacji spółki, ale należy do zakresu prowadzenia jej spraw i jako czynność wewnętrzna spółki mogła zostać dokonana w imieniu Spółki przez jednego członka Zarządu;

- naruszenie art. 399 k.h. poprzez uznanie, iż na WZA w 1989 r. uchwały podejmowane były przez osoby niebędące akcjonariuszami Spółki, podczas gdy notariusz osoba zaufania publicznego stwierdziła jednoznacznie w protokole, iż w WZA biorą udział akcjonariusze reprezentujący 23,8 ogółu akcji;

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż w roku 1932 nastąpiła emisja akcji Spółki, podczas gdy jedyne akcje wyemitowane przez Fabrykę (...) to pochodzące z emisji 1921r. przez cały okres istnienia spółki akcyjnej posługiwano się tylko i wyłącznie akcjami wyemitowanymi w 1921r. Zmieniały się jedynie ilość i nominal akcji - wiązało się to tylko z arytmetycznymi przeliczeniami początkowo z marek polskich na złotówki, a po reformach walutowych zmieniał się nominal złotówkowy.

Strona pozwana wniosła o dopuszczenie dowodów z:

1. z protokołów od numeru 1 do numeru 23 z przeprowadzonej rejestracji dokumentów na okaziciela zgodnie z dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. ,
2. wykazu dokumentów na okaziciela zarejestrowanych zgodnie z dekretem,
3. pisma do Sądu (...) z dnia 15 lutego 1950r.,
4. sprawozdania z przeprowadzonej rejestracji akcji ,
5. protokołu zdawczo odbiorczego z Izby (...)z 9 września 1948r.,
6. pisma Izby (...)10 września 1948r ,
7. z aktu notarialnego z dnia 3 czerwca 1947r. obejmującego protokół WZA

na okoliczność, iż akcjonariusze uczestniczący w Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Fabryki (...) SA w 1989r. uprawnieni byli do podejmowania wiążących uchwał.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego..

Rozpoznając apelację Sąd drugiej instancji przyjął zasadniczo prawidłowość stanu faktycznego przytoczonego przez Sąd Okręgowy z tą zmianą, że ustalił, że przeważająca część akcji Fabryki (...) S.A. w K. została zarejestrowana przed upływem terminu ważności papierów wartościowych na okaziciela i zważył co następuje:

Przedmiotem dowodu są fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, determinowanego treścią powództwa i stanowiskiem pozwanej co do faktów. Na rozprawie w dniu 16 czerwca 2016r. pełnomocnik pozwanej odwołał się do twierdzeń wyrażonych w odpowiedzi na pozew. Z tych wprawdzie nie wynika wyraźne zaprzeczenie braku rejestracji akcji jednak przytoczono tamże twierdzenia o prawidłowości zwołania zgromadzenia co logicznie zaprzecza przyznaniu okoliczności niezarejestrowania akcji. Tym samym była to okoliczność sporna a dowody zawnioskowane w apelacji powinny być powołane na etapie postępowania przed Sądem Okręgowym. Strona pozwana mogła je powołać w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji w rozumieniu art. 381 k.p.c.. Okoliczności wynikające z tych dowodów mają jednak znaczenie dla rozstrzygnięcia także z punktu widzenia interesu publicznego. Ustalenie okoliczności dotyczących rejestracji akcji ma bowiem znaczenie dla oceny prawidłowości rejestracji akcji a w konsekwencji zarówno bytu spółki akcyjnej jak i istnienia a w dalszej kolejności ważności uchwał w tym dotyczących powołania organów co przekłada się na prawidłowość danych w rejestrach prowadzonych w interesie publicznym a pośrednio na pewność obrotu. Sąd Apelacyjny uznał więc potrzebę dopuszczenia dowodów zawnioskowanych w apelacji z urzędu.

Na podstawie tych dowodów Sąd Apelacyjny dodatkowo ustalił, że

W dniu 3 czerwca 1947r. odbyło się Zwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszy Spółki (...) protokołowane przez notariusza J. K. z udziałem S. I. (1) działającego jako członek zarządu Spółki, W. W. działającego jako członek Rady nadzorczej oraz Z. W., K. S. i M. B. określonych jako akcjonariusze. Legitymacja M. B., S. L. oraz K. S. wynikała z powołania na posiadanie akcji, których numery odpowiadały numerom akcji, których posiadaczem był w rzeczywistości I. N. a które znajdowały się jedynie w depozycie u Z. W..

/dowód: akt notarialny z dnia 3 czerwca 1947r. rep (...) k-439-449,

Protokół nr (...) z przeprowadzonej rejestracji z dnia 30 marca 1948r. k-397-398/.

W okresie 23 sierpnia 1948r. -25 października 1949r. Izba (...) w K. działając na podstawie dekretu z dnia 3 lutego 1947r o rejestracji i umarzaniu dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939r. (Dz.U. R.P. nr 22 poz. 88) oraz postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 1 marca 1948r. nr akt III Co 22/48-B.II.41 rejestrowała akcje Fabryki (...) S.A. w K. według dwudziestu trzech protokołów. Zgłoszono do rejestracji akcje o wartości ogólnej nominalnej 49370000 Marek Polskich tj 70,52% reszta zaś akcji o wartości 20630000marek polskich nie została zarejestrowana wobec zaginięcia. Były to akcje należące do S.z P. S., B. z P. G. i S. P.. W protokołach wskazywano numery i wartość nominalność akcji. Jako posiadaczy papierów wartościowych na okaziciela w protokołach wskazano: Dr-a L. S. (1) (akcje o łącznej wartości 1395000 Marek polskich), Dr-a J. A. (akcje o łącznej wartości 200000 Marek polskich), I. N. (akcje o łącznej wartości 12205000 Marek Polskich), L. G. (akcje o łącznej wartości 8450000 Marek polskich), W. N. (akcje o łącznej wartości 674000 Marek polskich), L. G., I. N., W. N., O. R., dr-a L. S. (2) (akcje o łącznej wartości 5000 Marek polskich), Wskazano, że akcje będące w posiadaniu wymienionych osób znajdowały się w depozycie Domu (...) A. H., który był podmiotem zgłaszającym. Ponadto wskazano T. S. (akcje o łącznej wartości 1300000 Marek polskich), M. S. (akcje o łącznej wartości 400000 Marek polskich), W. K. (akcje o łącznej wartości 20000 Marek polskich), H. P. (akcje o łącznej wartości 477000 Marek polskich), Uniwersytet (...) w K. (akcje o łącznej wartości 100000 marek polskich), Bank (...) (akcje o łącznej wartości 100000 marek polskich), Z. W. (akcje o łącznej wartości 9835000 Marek polskich), L. S. (akcje o łącznej wartości 1813000 Marek polskich w depozycie u Z. W.), I. N. (akcje o łącznej wartości 6775000 Marek polskich w depozycie u Z. W.), S. S. (akcje o łącznej wartości 8000 marek polskich w depozycie Banku (...) S.A. Oddział w K.), W. H. (akcje o łącznej wartości 145000 marek polskich w depozycie Banku (...) S.A. w K.), M. H. (akcje o łącznej wartości 145000 marek polskich w depozycie Banku (...) S.A. w K.), G. T. (akcje o łącznej wartości 105000 Marek polskich w depozycie Akcyjnego Banku (...) w K.), Akcyjny Bank (...) w K. (akcje o łącznej wartości 17000 marek polskich), H. T. (akcje o łącznej wartości 35000 Marek polskich w depozycie Akcyjnego banku (...)), (...) Zakład (...) w K. (akcje o łącznej wartości 28000 marek polskich). W protokole nr (...) odnotowano akcje o nominalnej wartości 5000 marek polskich bez określenia posiadacza, znajdujących się w depozycie Sądu Okręgowego w Krakowie. Dokumenty akcji były ostemplowane i zostały następnie przekazane do Sądu.

/dowód Protokoły z przeprowadzonej rejestracji k-381-425, Wykaz akcji Fabryki (...) k-426-432Wniosek z dnia 15 lutego 1950 r do Sądu (...) w K. k-433, sprawozdanie z dnia 15 lutego 1950r. k-434, protokół zdawczo –odbiorczy z dnia 9 Września 1948r. k-437/

Dokumenty przedłożone w postępowaniu apelacyjnym nie zaprzeczają okolicznościom wynikającym z dokumentów przedłożonych na etapie przed Sądem Okręgowym albowiem fakt rejestracji akcji nominowanych w markach polskich potwierdza okoliczność, że zmiana statutu uchwalona przez WZA z dnia 16 grudnia 1931r. nie była skuteczna (art. 436§2 i 4 k.h.). Oczywiście też jest, że przejęcie na rzecz Skarbu Państwa papierów wartościowych w trybie dekretu z dnia 6 września 1951r. o likwidacji złożonych depozytów i zastawów oraz przyjętych przed tym dniem do inkasa weksli, czeków i innych dokumentów Dz.U.1951.47.344 mogło dotyczyć tylko akcji znajdujących się w posiadaniu władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych oraz banków i innych instytucji kredytowych, zwanych w dekrecie instytucjami. Przejęcie więc mogło nastąpić w odniesieniu do akcji zdeponowanych w Domu (...) A. H., Banku (...) S.A. Oddział w K., Banku (...) S.A. w K., Akcyjnego Banku (...) w K., które następnie przekazano do państwowego Banku (...). Potwierdza to numeracja akcji przedstawiona w wykazie stanowiącym załącznik do protokołu z dnia 20 stycznia 2015r. k175-249 odpowiadająca zasadniczo numeracji serii i numerów odcinków

wskazanych w złożonych w postępowaniu apelacyjnym protokołach z przeprowadzonej rejestracji dodatkowo przy uwzględnieniu, że akcje zbiorowe obejmowały pięć sztuk lub po 25 sztuk akcji pojedynczych co dawało odpowiednio wartość 5000 Marek i 25000 Marek wskazywanych w protokołach. Należy przy tym uwzględnić możliwość nakładania numeracji. Przykładowo numeracja akcji wskazanych w wykazie powoda jako przejętych na rzecz Skarbu Państwa nr (...) o łącznej wartości 5000 Marek polskich nie dotyczy akcji zbiorowych posiadanych przez Z. W. o numerach (...) (...) o wartości nominalnej 25000 marek Polskich.

Zgodnie z art. 6 Dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 (tekst jedn. Dz.U.1948r. nr 28 poz.190 ze zm.) dokumenty na okaziciela podlegające rejestracji, nie ostemplowane przed upływem terminu rejestracji, traciły moc prawną. Posiadacze akcji obowiązani byli je przedstawić do rejestracji w terminie do dnia 31 marca 1949r. W tym przypadku nie został zachowany termin tylko w odniesieniu do akcji znajdujących się w depozycie Sądu Okręgowego w Krakowie objętych protokołem nr (...) oraz akcji, które zaginęły w okresie II wojny światowej. Pozostałe akcje na okaziciela zostały zarejestrowane. Błędne więc było ustalenie Sądu Okręgowego o utracie mocy prawnej papierów wartościowych łącznej wartości nominalnej wynoszącej po przewalutowaniu 20.630.000 zł.

Nie było też prawidłowe przez Sąd Okręgowy braku aktywności spółki w okresie powojennym po ujawnieniu zmian w rejestrze. Brak jest bowiem podstaw do zakwestionowania sposobu zwołania zgromadzenia w dniu 3 czerwca 1947r. skoro potwierdzono fakt ogłoszenia i powołano listę akcjonariuszy uprawnionych do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu o jakiej mowa w art. 400 kodeksu handlowego w ówczesnym brzmieniu. Wówczas też jeszcze działało dwóch członków zarządu spółki tj S. I. (1) i Z. W. wpisanych według ustaleń Sądu Okręgowego do rejestru odpowiednio w dniu 30 kwietnia 1937 r. i 12 października 1946 r. Prawo do uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu M. B., K. S. i S. L. podważa późniejsze poświadczenie Z. W., że akcje te znajdowały się w jej depozycie co wyklucza możliwość ich złożenia przed zgromadzeniem przez M. B., K. S. i S. L. zgodnie z art. 399 kodeksu handlowego i § (...) statutu spółki. Nieprawidłowość zgłoszenia akcji mogła jednak w tym przypadku wywołać tylko względną wadliwość uchwał skoro z dokumentów rejestracyjnych wynikało, że akcje znajdowały się w depozycie Z. W.. Wobec spółki za akcjonariusza uważany jest posiadacz (każdoczesny) akcji na okaziciela (art. 352 k.h.). Jakkolwiek wręczenie akcji celem przechowania nie jest równoznaczne z przeniesieniem własności i wręceniem w rozumieniu art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. – Prawo o spółkach akcyjnych (Dz. U. Nr 39, poz. 383 jak też nie jest równoznaczne ze zbyciem i oddaniem papieru na okaziciela w rozumieniu art. 503§2 w zw. z art. 504 kodeksu handlowego, to jednak Z. W. jako depozytariusz władała akcjami za L. S. i I. N. określonymi przy rejestracji jako posiadacze. W orzecznictwie uznaje się zaś, że możliwe jest wykonywanie uprawnień z akcji na okaziciela za pośrednictwem innej osoby (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2015 r. V CSK 566/14 OSNC 2016 nr 5, poz. 64). Można więc przyjąć, że kapitał akcyjny był w dniu 2 czerwca 1947 r reprezentowany w co najmniej 1/5 części co było wymagane statutem (...)). Uchwały wówczas podjęte nie były zaś kwestionowane. Powyższe jednak nie prowadzi do podzieleniu stanowiska przedstawionego przez stronę pozwaną.

Mimo nieco odmiennych ustaleń co do zakresu rejestracji Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego o nieistnieniu uchwał podjętych w dniu 9 września 1989r.

Niewątpliwie dominujące jest w orzecznictwie stanowisko opowiadające się za wynikającą z przepisów kodeksu spółek handlowych sankcją wzruszalności, „unieważnialności” uchwał spółek kapitałowych co wyklucza stwierdzenie nieważności umowy w oparciu o art. 189 k.p.c. Dopiero więc prawomocny wyrok sądu uwzględniający powództwo wymienione w art. 252 § 1 KSH lub w art. 425 § 1 KSH, którego rezultatem jest eliminacja z obrotu prawnego uchwały pozwala na powoływanie się na wskazaną wadliwość uchwał spółek kapitałowych od chwili jej podjęcia (zob. uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu z dnia 18 września 2013 r. III CZP 13/13 OSNC 2014 nr 3, poz. 23, str. 1,). Orzecznictwo jednak nie wyklucza dopuszczalności opartego na art. 189 k.p.c. powództwa o ustalenie nieistnienia aktu wewnątrz korporacyjnego.

Na gruncie kodeksu handlowego uznawano, że uprawnione jest powództwo o ustalenie nieistnienia uchwały spółki kapitałowej (art. 189 KPC) wskazując, że nie sposób unieważnić uchwały, której nie ma. (por. Wyrok Sądu Najwyższego

z dnia 25 lutego 1999 r. I CKN 1026/98 OSNC 1999 nr 9, poz. 159, str. 46). Podobnie przyjmował Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 28 maja 1991 r. I CR 410/90 Numer 50368 i z dnia 13 marca 1998 r. I CKN 563/97, OSNC 1998 nr 12, poz. 205, str. 32 że istotna wadliwość w procesie zwołania walnego zgromadzenia spółki akcyjnej, podjęcie aktu na zebraniu osób nieuprawnionych lub zebraniu uprawnionych w liczbie nie osiągniętej wymaganego quorum prowadzi do nieistnienia uchwały (actus non existens). Uchwał takich nie można zaskarżyć w trybie ustalonym w kodeksie handlowym gdyż przepisy kodeksu handlowego o zaskarżalności uchwał dotyczą sytuacji gdy uchwały dotknięte wadami formalnymi lub merytorycznymi zapadają na zgromadzeniach wspólników zwołanych przez organ uprawniony. Powołany przez stronę pozwaną art. 413§1 k.h. umożliwia zaskarżenie uchwał walnego zgromadzenia. Nie może więc dotyczyć uchwał organów, które takiego statusu mieć nie mogą.

Ta linia orzecznicza była także kontynuowana po wejściu w życie kodeksu spółek handlowych. W wyroku z dnia 4 stycznia 2008 r. III CSK 238/07 Legalis nr Numer 50368 uznano, że dopuszczalne jest powództwo o ustalenie nieistnienia uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Analogiczne stanowisko zawarto w wyroku z dnia 12 marca 2006 r. V CSK 59/06 Legalis numer 93858 w odniesieniu do zgromadzenia akcjonariuszy wskazują, że przewidziany w art. 425 § 1 zd. 2 k.s.h. zakaz zaskarżania uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszy nie dotyczy tzw. uchwał nieistniejących. Także w aktualnym orzecznictwie np. w postanowieniu z dnia 25 sierpnia 2016 r. V CSK 694/15 Legalis Numer 1514858 Sąd Najwyższy wskazywał, że przypadki uchwał nieistniejących są kategorią odmienną od uchwał sprzecznych z prawem; charakteryzuje je przy tym tak drastyczny, krańcowy stopień natężenia wadliwości, że usprawiedliwia to uznanie ich za nieistniejące, a więc za niewywołujące żadnych skutków prawnych ab initio. Istota uchwały nieistniejącej polega na tym, że nie wywiera ona żadnych skutków prawnych, a więc w rozumieniu prawnym uznaje się, że ona nie istnieje i nie istniała nigdy. Utożsamianie zatem uchwał nieistniejących ze statusem prawnym uchwały sprzecznej z prawem jest nieusprawiedliwione.

Powyższe stanowisko podziela Sąd Apelacyjny w tym składzie z tym zastrzeżeniem, że powództwo o ustalenie nieistnienia uchwały spółki akcyjnej nie dotyczy każdego przypadku wadliwego zwołania walnego zgromadzenia skoro treść powołanego przez stronę powodową art. 413§2 pkt 4 kodeksu handlowego, który obowiązywał w dacie podjęcia kwestionowanych uchwał (odpowiednio także obecny 422§2 pkt 4 ksh) wskazuje, że nieobecny akcjonariusz jest legitymowany do wniesienia powództwa o unieważnienie uchwały (obecnie uchylene) w przypadku wadliwego zwołania walnego zgromadzenia. Nieprawidłowe zwołanie zgromadzenia nie powoduje więc automatycznie nieistnienia podjętych na takim zgromadzeniu uchwał lecz co do zasady tylko powoduje możliwość ich wzruszenia. By przyjąć nieistnienie uchwały wadliwość więc zwołania musi być tak daleko idąca, że zebrania (nawet przeprowadzonego z udziałem części akcjonariatu) nie można uznać za walne Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy.

Z art. 401 kodeksu handlowego wynikało, że walne zgromadzenie jest ważne „bez względu na ilość reprezentowanych na niem. akcji”. Warunkiem jednak było takie zwołanie zgromadzenia, by można było uznać, że było to Walne Zgromadzenie organu spółki. Przepis Art. 393 §1 Kodeksu handlowego wskazywał, że zwoływanie walnych zgromadzeń jest prawem i obowiązkiem zarządu. Kwestię działania czynnego zarządu regulował art. 370 §1 kodeksu handlowego, zgodnie z którym jeżeli statut nie zawierał żadnych w tym względzie postanowień, do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wymagane było współdziałanie dwóch członków zarządu albo też jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. W tym przypadku podobne uregulowanie zawierał statut określając w §16 zwoływanie Zgromadzenia przez zarząd na wniosek co najmniej 1/10 kapitału zakładowego. Z uwagi na śmierć Z. W. oraz brak wykazania podjęcia uchwały o powołaniu następcy należy przyjąć, że zarząd nie mógł zwołać zgromadzenia na dzień 9 września 1989r. Nawet bowiem przy uznaniu, że samo zwołanie to akt wewnątrz korporacyjny, to już skierowania ogłoszenia do publikacji ogłoszenia jest czynnością zewnętrzną i wymaga współdziałania członków zarządu. W wyroku z dnia 16 lutego 2005 r., III CK 296/04 (nie publ.) Sąd Najwyższy uznał wprawdzie, że zwołanie walnego zgromadzenia akcjonariuszy przez zarząd kadłubowy spółki nie powoduje bezskuteczności jego zwołania, jednak orzeczenie to wydano w sytuacji działania dwóch członków zarządu pod nieobecność trzeciego członka zarządu. Natomiast w przedmiotowym przypadku zarząd w ogóle nie mógł działać z uwagi na śmierć jednego z jego dwóch członków. Powyższa ocena dotyczy także zgromadzenia z dnia 16 maja 1998r. (k-66). Nieprawdziwe było stwierdzenie

zawarte w akcie notarialnym z dnia 16 maja 1986 r Rep. A nr 4280/98 że zgromadzenie zwołano na prośbę zarządu. Statut może ponadto przyznać uprawnienia do zwołania Zgromadzenia Akcjonariuszy innym osobom.

Zgodnie ze statutem Zgromadzenie miał prawo zwołać także Przewodniczący Rady nadzorczej. Zgodnie z treścią aktu notarialnego z dnia 3 czerwca 1947r funkcję tę pełnił K. B. (kk-24 i k-440). Ta osoba nie zwołała jednak zgromadzenia ani 16 maja 1986r. , ani też Zgromadzenia z dnia 9 września 1989r. Dodatkowo statut Fabryki (...) S.A. w K. przewidywał dla prawomocności uchwał quorum (§21) tj udział akcjonariuszy posiadających 1/5 kapitału udziałowego. Lista obecności osób zgromadzonych z dnia 16 maja 1998r. (k- 68) nie odwoływała się w ogóle do posiadanych akcji stąd stwierdzenie Przewodniczącego , że formalności przewidziane w kodeksie handlowym i umowie spółki zostały zachowane nie może zostać zweryfikowane. Przepis art. 398§1 kodeksu handlowego dopuszczał wprawdzie możliwość nieformalnego zwołania wskazując , że uchwały można powziąć i bez formalnego zwołania zgromadzenia ale tylko jeżeli cały kapitał akcyjny jest reprezentowany, a nikt z obecnych nie wniósł sprzeciwu ani co do odbycia walnego zgromadzenia, jednak w tym przypadku brak udziału Skarbu Państwa wskazuje w oczywisty sposób , że kapitał nie był reprezentowany. Przede wszystkim zaś nawet nie wskazano czy doszło do złożenia akcji na okaziciela spółce przynajmniej na tydzień przed terminem zgromadzenia a lista akcjonariuszy, uprawnionych do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu, nie mogła zostać podpisana przez zarząd, skoro ten nie mógł działać w składzie jednoosobowym. Za akcjonariusza uprawnionego do udziału w Walnym Zgromadzeniu uważa się także posiadacza akcji na okaziciela (art. 352 k.h.) . Posiadanie to powinno jednak zostać zweryfikowane przed zgromadzeniem. Jakkolwiek przyjęcie akcji jako czynność bierna mogła być dokonana przez jednego członka zarządu to już weryfikowanie uprawnienia akcjonariusza zgłaszającego się do udziału w Zgromadzeniu i podpisanie listy uprawnionych było działaniem czynnym. Skoro więc osoby biorące udział w zebraniu w dniu 16 maja 1998r. k-33-36 nie były odpowiednio uprawnione to nie można uznać , że wówczas doszło do podjęcia uchwały o wyborze Przewodniczącego Rady Nadzorczej w osobie S. I. (1) (k- 69). Osoba ta nie mogła więc zwoływać Zgromadzenia z dnia 9 września 1989r. ani jako Przewodniczący Zgromadzenia ani też jako zarząd, skoro zarząd z uwagi na śmierć Z. W. utracił możliwość czynnego kierowania działalnością osoby prawnej i reprezentowania jej na zewnątrz. W takiej zaś sytuacji uzasadnione było ustanowienie kuratora. (por. uchwała Sądu najwyższego z dnia 18 lipca 2012 r. III CZP 40/12 OSNC 2013 nr 2, poz. 18, str. 35).

Powyższe wady dotyczą także organizacji zgromadzenia w dniu 9 września 1989r. Nie wiadomo kto i jak weryfikował akcje na okaziciela oraz czy i jakie akcje złożono przed zgromadzeniem. Lista akcjonariuszy uprawnionych do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu, podpisana ma być przez zarząd, który w ten sposób weryfikuje względem spółki prawidłowość okazanych akcji a poprzez to legitymację osoby zgłaszającej swój udział w zgromadzeniu. Podpisywanie zaś takiej listy jako działanie czynne wymaga współdziałania dwóch członków zarządu. Świadczy to o braku prawidłowej weryfikacji legitymacji co ma istotne znaczenie przy uwzględnieniu , że weryfikacja dotyczyła akcji na okaziciela. Lista obecności podpisana w dniu 9 września 1989r. wskazuje , że obecni dysponowali liczbą 250 akcji. Odnosząc tę liczbę do liczby 70000 akcji w markach czy też liczby 70000 akcji po przewalutowaniu, nie mogło to dawać 23,8% ogółu akcji. Wielkości wskazywane w protokole notarialnym z dnia 9 września 1989r. wskazują, że 250 akcji odnoszone były do liczby 1.050 akcji wynikającej ze zmiany statutu z dnia 16 grudnia 1931 r., która jednak nie została ujawniona w rejestrze i nie była skuteczna. Nie wiadomo więc nawet dokładnie jaka część kapitału brała rzeczywiście udział w spotkaniu w siedzibie spółki. Twierdzenia więc zawarte w apelacji , że chodziło jedynie o przeliczenie wynikające z przewalutowania i denominacji nie znajdują potwierdzenia skoro wielkość reprezentowanego kapitału 23,8% tj nie mogła być odnoszona do rzeczywistego kapitału akcyjnego. Powyższe wadliwości związane zarówno ze sposobem zwołania jak i weryfikacji legitymacji uprawnienia do udziału w zgromadzeniu nie pozwalają na uznanie , że doszło do Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy w tej dacie. W tezie wyroku z dnia 12 grudnia 2008 r. II CNP 82/08 Legalis numer 589168 Sąd Najwyższy, wskazał, że m.in. nie istnieje uchwała powzięta przez osoby nie będące współnikami, uchwała współników jest też nieistniejąca, gdy zgromadzenie współników zostało samorzutnie zwołane przez grupę współników, bez zachowania wymaganej procedury , z wyjątkiem określonym w art. 231 k.h. (obecnie art. 240 k.s.h.) tj gdy cały kapitał zakładowy jest reprezentowany na zgromadzeniu). W tym zaś wypadku można przyjąć , że zgromadzenie zostało zwołane samorzutnie i to nawet nie wiadomo, czy przez współników, skoro nie istniał zarząd , który mógłby zweryfikować uprawnienie do udziału w zgromadzeniu na podstawie okazanych akcji. Ma to

szczególne znaczenie przy uwzględnieniu, że dane przedstawione na zgromadzeniu odwołują się do kapitału i jego podziału na akcje wynikającego z uchwały o zmianie statutu z dnia 16 grudnia 1931 r. , która nie ma skutków prawnych na podstawie art. 435§3 kodeksu handlowego (wcześniej odpowiednio art. 113 prawa o spółkach akcyjnych). Skarb Państwa, który nabył prawa wynikające z przejęcia depozytu w postaci akcji na okaziciela nie brał udziału w zgromadzeniu podczas gdy wartość nominalna przejętych przez niego akcji wyrażona w jednostce emisyjnej tj w Markach polskich wynosiła 33981000 co stanowiło blisko połowę kapitału akcyjnego i to bez uwzględnienia skutków związanych z ewentualnym brakiem umorzenia akcji utraconych wskutek zniszczenia, zagubienia lub bezprawnego zaboru od 1 września 1939 r. do dnia 17 grudnia 1945 r.

Powyższe wskazuje , że zgromadzenie z dnia 9 września 1989r. nie może zostać uznane za walne Zgromadzenie spółki akcyjnej a to oznacza, że nie istnieją uchwały Walnego Zgromadzenia Fabryki (...) S.A. z tej daty. Także nie może istnieć uchwała Rady Nadzorczej skoro nie istnieje uchwała o powołaniu tej Rady. Wbrew zarzutom apelacji to nie notariusz weryfikuje uprawnienia osób legitymujących się akcjami na okaziciela do udziału w zgromadzeniu, lecz zarząd spółki. Lista akcjonariuszy uprawnionych do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu podpisana przez zarząd, obejmująca imiona i nazwiska uprawnionych, miejsce zamieszkania, ilość, rodzaj i liczby akcji, tudzież ilość głosów, powinna być wyłożona w lokalu zarządu przez trzy dni powszednie przed odbyciem zgromadzenia. To na podstawie tej listy weryfikuje się uprawnionych do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu i spośród osób obecnych i ujawnionych na liście wybiera się Przewodniczącego. Ten zaś dopiero podpisuje listę obecności. Na tej zaś podstawie wpisuje się do protokołu prawidłowość zwołania walnego zgromadzenia i jego zdolność do powzięcia uchwał. Ponadto poświadczenie urzędowe wynikające z formy aktu notarialnego tworzy tylko domniemanie prawidłowości które w tej sprawie zostało obalone. To wskazany sposób działania quasi organu sam w sobie narusza zasady współżycia społecznego. Nie stanowi zaś nadużycia prawa dążenie do usunięcia niepewności prawnej co do istnienia uchwał określonych w zaskarżonym wyroku.

Apelacja jest więc bezzasadna. Wobec powyższego orzeczono o jej oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 391§1 k.p.c. przy zastosowaniu §8 ust. 1 pkt 22, §10 ust. 1 pkt. 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015r. poz. 1800).

SSA Paweł Czepiel SSA Sławomir Jamróg SSA Regina Kurek